

Sygn. akt I C 59/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Lęborku I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Aleksandra Sobczak - Michalak
Protokolant:	st. sekr. sądowy Katarzyna Dawidowska

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2016 r. w Lęborku

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą w W.

przeciwko L. Z.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej L. Z. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 9.005,56 zł (dziewięć tysięcy pięć złotych pięćdziesiąt sześć groszy) wraz z należnymi:

- odsetkami umownymi w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP naliczanymi od kwoty 8.698,50 zł od dnia 14.10.2015r. do dnia zapłaty;

- odsetkami ustawowymi naliczanymi od kwoty 292,06 zł od dnia 20.10.2015r. do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanej L. Z. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 160,65 zł (sto sześćdziesiąt złotych sześćdziesiąt pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 59/16

UZASADNIENIE

Powódka (...) SA z siedzibą w W. złożyła w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozew przeciwko L. Z., domagając się zapłaty kwoty 9.005,56 zł wraz z należnymi odsetkami umownymi naliczanymi od kwoty należności głównej oraz odsetkami ustawowymi naliczanymi od kwoty skapitalizowanych odsetek umownych i karnych, a także zwrotu stosownych kosztów procesu z tytułu umowy kredytu. W uzasadnieniu pisma inicjującego postępowanie Powódka wyjaśniła, że Pozwana zaprzestała regulowania kolejnych rat kredytu, w związku z czym wypowiedziano jej umowę bankową, a całość zobowiązania została postawiona w stan wymagalności.

W dniu 06.11.2015 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, uwzględniając wytoczone powództwo (sygn. akt VI Nc – e (...)).

Pozwana L. Z. złożyła sprzeciw od opisanego orzeczenia referendarskiego, wnosząc o rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty z uwagi na trudną sytuację finansową.

Sprawa została przekazana do tut. Sądu wg właściwości ogólnej z uwagi na utratę mocy przez nakaz zapłaty wydany w (...). Powódka uzupełniła pozew zgodnie z zasadami postępowania nieelektronicznego. Pozwana nie wzięła udziału w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26.11.2013 roku L. Z. zawarła z (...) Bank SA z siedzibą we W. umowę kredytu o numerze (...) na cele konsumpcyjne, na podstawie której przekazano Pozwanej kwotę 7.250,00 zł, przy całkowitym koszcie kredytu w wysokości 13.513,01 zł. Strony zmieniły następnie umowę aneksem z dnia 26.11.2014 roku. Jako że Pozwana nie spłacała kolejnych rat kredytowych, Powódka wypowiedziała jej umowę kredytu pismem z dnia 16.07.2015 roku.

/dowód: dokumenty k. 23–35/

W dniu 13.10.2015 roku (...) Bank SA z siedzibą w W. sporządziła wyciąg z ksiąg rachunkowych banku o numerze (...), stwierdzając tym samym istnienie wymagalnego zobowiązania wynikającego z niespłaconej przez L. Z. ww. umowy kredytu bankowego. Na zaległość składały się następujące należności: kwota 8.698,50 zł tytułem kapitału, kwota 243,73 zł tytułem odsetek umownych za okres od dnia 07.04.2015 roku do dnia 25.09.2015 roku, kwota 48,33 zł tytułem odsetek za opóźnienie za okres od dnia 07.04.2015 roku do dnia 13.10.2015 roku oraz kwota 15,00 zł tytułem opłat i prowizji. W dokumencie tym wskazano także, że Bankowi należą się dalsze odsetki umowne od kwoty kapitału oraz odsetki ustawowe od zaległych odsetek.

/dowód: wyciąg z ksiąg banku k. 22/.

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (tekst jednolity Dz. U. 2015 roku, poz. 128) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. W przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w przypadku utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu (art. 75 ust. 1 tejże ustawy).

W przedmiotowej sprawie Powódka przedłożyła pełną dokumentację bankową, z której wynikało, że między stronami doszło do zawarcia umowy kredytu bankowego (zmienionej następnie aneksem). Pozwana nie regulowała na bieżąco swoich zobowiązań, w związku z czym wypowiedziano jej umowę kredytu. W ocenie Sądu należało uznać zebrany w sprawie materiał dowodowy /w tym kopie umowy kredytowej, aneksu i wypowiedzenia, a także wyciąg z ksiąg rachunkowych/ za w pełni autentyczny. Jak wynika z danych przedstawionych w odpisie pełnym z rejestru przedsiębiorców KRS /k. zob. k. 36 – 39/ Powódka jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność w zakresie szeroko rozumianego pośrednictwa pieniężnego, finansowej działalności usługowej oraz różnych form udzielania kredytów. W tym świetle trzeba było przyjąć, że mogła ona zawrzeć z Pozwaną umowę kredytu. Jednocześnie z przedstawionego wyciągu z ksiąg rachunkowych banku wynika wysokość pozostałego do spłaty zobowiązania L. Z. /zob. 22/, a poprawność metodologii dokonanych obliczeń można było zweryfikować w oparciu o treść umowy kredytu i aneksu do niej. Stąd, należało przyjąć, że Powódka w sposób wystarczający udowodniła swoje roszczenie, a Pozwana w tym samym zakresie nie przedstawiła żadnych zarzutów merytorycznych i formalnych oraz nie podjęła innych sposobów obrony. Jednocześnie L. Z. w istocie nie kwestionowała podstawy zgłoszonego roszczenia, a wносиła na etapie elektronicznego postępowania upominawczego o rozłożenie na raty dochodzonego roszczenia.

W ocenie Sądu nie było podstaw do uwzględnienia tego żądania Pozwanej, gdyż L. Z. nie przedłożyła żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń o złej sytuacji finansowej, podniesionych w piśmie z dnia 01.12.2015 roku /zob. k. 6v/

oraz nie wzięła udziału w toku postępowania przed Sądem właściwości ogólnej. Wobec powyższego Sąd przyjął, że jej stanowisko nie zostało udowodnione, pomimo obowiązków wynikających z zasady rozkładu ciężaru dowodu (art. 234 kpc w zw. z art. 6 kc). Stąd – w ocenie Sądu – Pozwana nie wykazała żadnych uzasadnionych wypadków, pozwalających na rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty zgodnie z art. 320 kpc, a co za tym idzie na rzecz Powódki zasądzono całą dochodzoną pozwem kwotę bez jej rozbijania na mniejsze raty.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w pkt. 1 sentencji.

Zgodnie z art. 98 § 1 kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony (art. 98 § 3 kpc). Natomiast stronom reprezentowanym przez radcę prawnego lub rzecznika patentowego oraz Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa zwraca się koszty według przepisów o wynagrodzeniu adwokata (art. 99 kpc).

Nie ulegało wątpliwości, że spór wygrała Powódka, ponieważ uwzględniono w całości jej żądanie. W ocenie Sądu, w poczet kosztów procesu, zasądzonych na rzecz Powódki, należało zaliczyć koszty opłaty sądowej, opłaty skarbowej i koszty poświadczeń notarialnych.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd zasądził od Pozwanej na rzecz Powódki kwotę 160,65 złotych tytułem kosztów procesu.